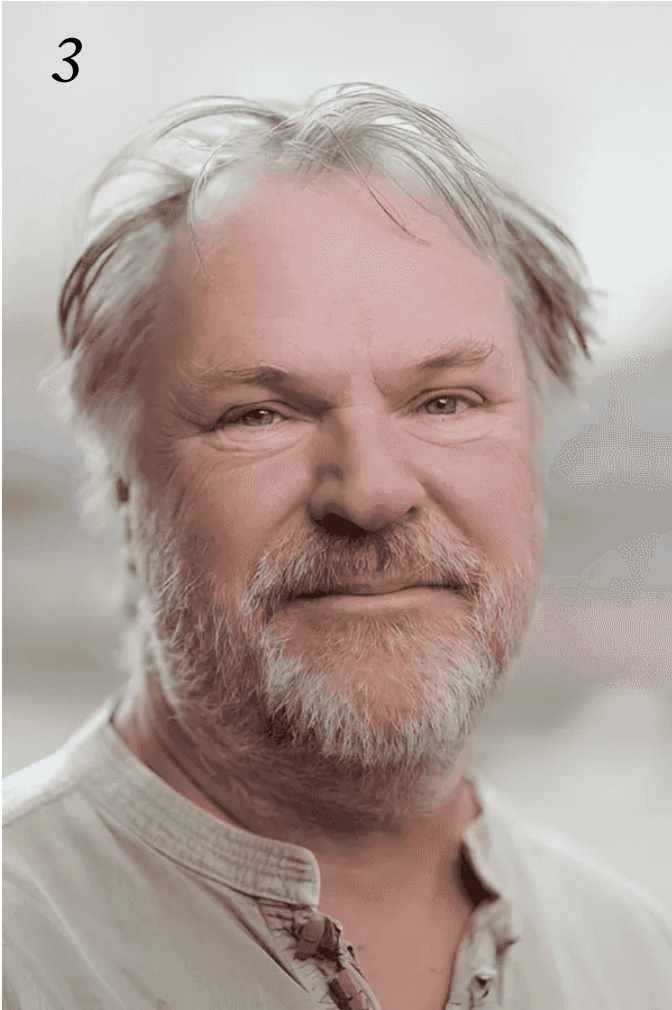

3

Potret van Hans Spekman

Hans Spekman

Directeur Jeugdeducatiefonds

Vorige posities: - / - / - / 3

Website: www.jeugdeducatiefonds.nl/

Vanaf 3 december kunnen we weer stemmen op het Woord van het Jaar bij de Dikke Van Dale. Efkes ter herinnering, in 2023 werd het ‘graaiflatie’ – een blijvertje, gokken wij. In de wereld van charitas lijkt dit jaar een golden oldie afgestoft: ‘vertrouwen’. Het woord valt steeds vaker, in interviews, in opiniestukken, tijdens lezingen. Dan wordt over het algemeen gedoeld op vertrouwen van gever in ontvanger. Minder regeltjes, formulieren en formats – keurslijven waarin de ontvanger zich moet en best wil maar soms niet kán persen. Ook Hans Spekman, sinds 2018 directeur van het Jeugdeducatiefonds, is pleitbezorger van vertrouwen, vooral waar het aankomt op de omgang van gemeentelijk Nederland met haar hulpbehoevende burgers. ‘Durf vanuit vertrouwen te werken. Minima wordt nu heel vaak voorgeschreven hoe ze moeten leven, eten et cetera.

Dat weten ze best wel, want als ze genoeg te besteden hebben, blijken ze vaak heel verstandige keuzes te kunnen maken. Spekman spreekt uit ervaring, want zijn inlevingsvermogen is geworteld in een warme maar arme jeugd. Het Jeugdeducatiefonds ondersteunt gemeenten bij het vergroten van de ontwikkelingskansen van kwetsbare kinderen. Daarbij fungeren de

basisscholen – het fonds werkt inmiddels samen met zo'n 550 scholen door heel Nederland – als centrale plek, om de pragmatische reden dat meesters en juffen precies weten bij wie de pijn zit en waar.

'Overigens vragen we de gemeente maar een derde van de kosten die wij maken, te subsidiëren. De rest wordt betaald vanuit donaties van bedrijven, particulieren en (vermogens)fondsen.

Van iedere euro die de gemeente investeert, maken wij er dus drie.' En zelfs met drie euro kan het Jeugdeducatiefonds al impact genereren. Want het gaat schokkend vaak om zaken waarvan de gemiddelde Nederlander denkt 'maar dáár heb je toch wel geld voor?' Nou, niet, dus. Ontbijt, een winterjas, een bed – ja, dat leest u goed: een op de twintig kinderen in groep 5 heeft geen eigen bed – maar ook eens naar een museum of het zwembad.

Spekman vindt leerkrachten en schooldirecteuren de onbezongen helden. 'Ik hoor bijvoorbeeld verhalen over leerkrachten, die het niet acceptabel vinden dat een kind thuis komt te zitten omdat het vervoer een probleem vormt. Zij halen dan het kind iedere dag op, zodat hij of zij naar school kan.

Ik ben blij dat wij vanuit het Jeugdeducatiefonds in ieder geval de benzinekosten kunnen betalen. We zouden al die leerkrachten op onze knieën moeten bedanken!' Dus roert hij de trom, zo luid als hij kan en waar hij maar kan, in de klare taal die hem zo eigen is.